

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ДУ «ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ МОЗ УКРАЇНИ»
ДО «ЦЕНТР ТЕСТУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ З
ВИЩОЮ ОСВІТОЮ НАПРЯМІВ ПІДГОТОВКИ «МЕДИЦИНА» І «ФАРМАЦІЯ»
ПРИ МІНІСТЕРСТВІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ»
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

МАТЕРІАЛИ
XV Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ
ОСВІТИ В УКРАЇНІ
(з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України
за допомогою відеоконференц-зв'язку)

17–18 травня 2018 року
м. Тернопіль

Тернопіль
ТДМУ
«Укрмедкнига»
2018

УДК 378:61(063)(477)

Відповідальний за випуск: проф. А. Г. Шульгай.

Актуальні питання вищої медичної освіти в Україні (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференц-зв'язку) : матеріали XV Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю (Тернопіль, 17–18 трав. 2018 р.) / Терноп. держ. мед. ун-т імені І. Я. Горбачевського. – Тернопіль : ТДМУ, 2018. – 540 с.

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Кліщ І. М., Швед М. І., Сидоренко О. Л.

ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет імені І. Я. Горбачевського МОЗ України»

Вступ. З 2016 року Тернопільський державний медичний університет імені І. Я. Горбачевського став учасником Проекту сприяння академічній доброчесності в Україні (Strengthening Academic Integrity in Ukraine Project – SAIUP) – ініціативи, що спрямована на системні зміни в українській вищій освіті: підвищення якості, створення умов для реалізації найбільш обдарованих студентів, покращення іміджу українських університетів (<http://www.saiup.org.ua/pro-proekt/>).

Основна частина. Академічна доброчесність (АД) – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень (ст. 42, Закон України «Про освіту» № 2145-VIII, 05.09.2017).

Згідно статті 42 Закону України «Про освіту» порушенням академічної доброчесності вважається:

1) академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;

2) самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;

3) фабрикація – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях;

4) фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень;

5) списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання;

6) обман – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування;

7) хабарництво – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі;

8) необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти.

За дії (бездіяльність), що визнані даним Законом як порушення академічної доброчесності, особа може бути притягнута до інших видів відповідальності з підстав та в порядку, визначених законом.

Висновки. Таким чином, впровадження основ академічної доброчесності в освітній процес та діяльність медичного університету сприятиме формуванню нової академічної культури, що базується на довірі, чесності, прозорості та реальному навчанні.

Література

1. Закон України «Про освіту» № 2145-VIII, 05.09.2017, ст. 42.

2. Система управління якістю медичної освіти в Україні / І.Є. Булах, О.П. Волосовець, Ю.В. Вороненко та ін. – Дніпропетровськ: Артпрес, 2003. – 211 с.

3. Проект сприяння академічній доброчесності в Україні Strengthening Academic Integrity in Ukraine Project – SAIUP. – Інтернет ресурс. Режим доступу: <http://www.saiup.org.ua/pro-proekt/>

ДО ПИТАННЯ ПРО НЕОБХІДНІСТЬ ЄДИНОГО КАТАЛОГУ ЕЛЕКТРОННИХ ПІДРУЧНИКІВ УКРАЇНИ ДЛЯ МЕДИЧНИХ ВНЗ

Клопоцька Н. Г., Клопоцький Г. А.

ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»

Сучасна організація навчального процесу в вищих навчальних закладах (ВНЗ) України передбачає значну кількість часу, що відводиться на самостійну підготовку. Тому великого значення набуває забезпечення студентів якісною навчальною літературою. Останнім часом спостерігається тенденція до зменшення у молоді попиту на друковані видання і зростання інтересу до електронних носіїв інформації. Це пояснюється багатьма факторами: можливістю швидко знайти потрібну інформацію, копіювати, обробляти та зберігати великий обсяг матеріалу на електронному носії, відсутність необхідності звертатися до бібліотеки, тощо [2].

Інтернет дає змогу отримати майже необмежений обсяг інформації, однак, на жаль, ця інформація неупорядкована та її якість не завжди є високою. З цієї причини студентам буває складно знайти професійну відповідь на пи-

тання, які їх цікавлять, внаслідок чого вони роблять невірні висновки, що несприятливо позначається на рівні їхньої підготовки.

Медичні ВНЗ України проводять велику роботу зі створення нових навчальних та навчально-методичних матеріалів, однак часто вони використовуються виключно в тому закладі, де були створені. Крім того, видані на паперових носіях матеріали досить складно поширювати найзручнішим для молоді способом – через електронні носії [1, 2].

Позитивною тенденцією є збільшення питомої ваги електронних підручників та посібників, що дозволяє значно покращити якість викладання інформації: застосовувати велику кількість кольорових малюнків та фотографій, схем, включати ілюстровані ситуаційні задачі, навчальні відеофільми з демонстрацією алгоритму виконан-

ня практичних навичок, тощо. Проте, такі видання також розміщені виключно на сайтах кафедр і знайти інформацію про їх існування у мережі Інтернет досить складно.

На даний час в Україні запущений проект «Електронний підручник», метою якого є створення єдиної бази електронних підручників для середньої школи. Таким чином, представники середнього рівня освіти цілком усвідомили важливість забезпечення своїх учнів якісною навчальною літературою та приступили до реалізації цього процесу. На жаль, аналогічний проект для вищої школи поки що відсутній, а отже сьогоденні школярі, які через кілька років придуть навчатися до українських ВНЗ, будуть позбавлені можливості отримувати інформацію у форматі, що для них є найбільш звичайним та зручним.

Зважаючи на вищезазначене вважаємо, що актуальним є створення в мережі Інтернет єдиного каталогу електронних підручників/посібників для медичних ВНЗ, який би регулярно оновлювався та, за поданням авторів, розмі-

щував посилання на сайти, де знаходяться навчальні матеріали належної якості, створені, рецензовані та видані відповідно до діючих вимог законодавства України. Користування таким каталогом, на нашу думку, було б зручним як для студентів, що полегшить їм пошук якісної інформації, так і для майбутніх авторів, оскільки це дозволить аналізувати фонд навчальних видань і знаходити питання, які ще не висвітлені, або ж недостатньо висвітлені в навчальній літературі.

Література

1. Журавська К.О. Актуальність створення електронних бібліотек вищих медичних навчальних закладів України // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2015. – Т. 47. – № 3. – С. 124–135.
2. Фіголь Н.М. Переваги та недоліки використання електронних навчальних видань // Наукові записки. – 2017. – 1 (54). – С. 291–298.

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИКЛАДАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКИХ ДИСЦИПЛІН НА КАФЕДРІ УПРАВЛІННЯ І ЕКОНОМІКИ ФАРМАЦІЇ, МЕДИЧНОГО ТА ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ПРАВОЗНАВСТВА ЗДМУ

Книш Є. Г., Ткаченко Н. О., Демченко В. О.

Запорізький державний медичний університет, Україна

Вступ. Складовими забезпечення належного рівня управлінсько-економічної підготовки провізорів є застосування сучасних методик організації навчального процесу та якісне його науково-методичне забезпечення. До організаційно-управлінських дисциплін, які направлені на формування певних управлінсько-економічних компетенцій майбутніх фахівців фармації (ФФ) та викладаються на кафедрі УЕФ ЗДМУ, належать «Організація і економіка фармації», «Менеджмент та маркетинг у фармації», «Медичне і фармацевтичне товаровознавство», «Фармацевтичне правознавство», «Фармакоекономіка», «Належні фармацевтичні практики», «Спеціалізація за вибором», «Виробнича практика з організації і економіки фармації», «Виробнича практика з менеджменту та маркетингу у фармації», «Управління якістю».

Основна частина. Не дивлячись на такий масив навантаження на кафедрі створено всі умови для якісного навчання студентів: кафедра має електронну сторінку на порталі університету, на якій розміщена вся необхідна інформація (презентації лекцій, методичний матеріал, розклад і тематичні плани занять, СРС, тощо) з диференціацією за спеціальностями, курсам, формам навчання. Співробітники кафедри на фоні традиційних форм викладання активно впроваджують новітні сучасні інноваційні технології. Враховуючи сучасний стратегічний курс університету, що включає усі міжнародні освітні тенденції за останні 1,5 роки викладачами кафедри було створено та розміщений на платформі edX: 5 онлайн курсів спеціалізації та 1 онлайн курс за вибором для спеціальності ТПКЗ.

Вперше у цьому навчального році (2017-2018) СРС з усіх дисциплін проходить у дистанційному режимі. Реєстрація студентів відбувається централізовано, під контролем деканату. Після отримання студентом доступу до платформи edX, він самостійно виконує у зручний для

нього час перелік завдань, але дотримуючись навчального графіка). Цьому передують обов'язкове вивчення теоретичного блоку з кожної теми (інформаційний матеріал, схеми, таблиці) та тестовий контроль засвоєння вивченої інформації. Виконані завдання студент надсилає на електронну скриньку викладача кафедри, а результати тестування автоматично фіксуються. Все це дисциплінує студента і мотивує його до самостійного освоєння комп'ютерних інформаційних технологій та вдосконалює існуючі навички роботи в інформаційному середовищі.

Кафедра УЕФ являється невід'ємним елементом електронної віртуальної системи університету і факультету. Дистанційне розмежування перекривається віртуальним інформаційним простором на основі АСУ. На базі цього комплексу кафедрою ведуться електронні журнали з усіх дисциплін, інша облікова і звітна документація. До електронного журналу мають доступ викладач, завідувач кафедри, представники деканату, навчального відділу, ректорату, студенти, батьки.

Сьогодні навчальний процес не можливо уявити без науково-дослідної роботи студентів (НДРС). На кафедрі при студентському науковому товаристві, створена школа молодого дослідника. В рамках його роботи студенти отримують необхідні навички. Останні три роки показали, що за результатами наукових досліджень молодими вченими кафедри було зроблено 30 доповідей на науково-практичних конференціях, опубліковано 120 друкованих робіт, отримано 36 сертифікатів та дипломів різного рівня. Географія участі молодих дослідників дуже різноманітна: Білорусія, Казахстан, Польща, Росія, Туркменістан, Україна та ін.

Висновок. Робота, яка здійснюється кафедрою дає підґрунтя для подальшого розвитку та удосконалення навчально-методичної та наукової діяльності.